

Men hvad Andelsbeviser angaar, tror jeg ikke, der finder offentlig Omsætning Sted, det er mig ukendt, og ligestillet med Aktier kan de overhovedet ikke, det vil det ærede Medlem jo nok indrømme mig. Det er jo ganske vist et gammelt Stridspunkt, som jeg ikke skal komme dybt ind paa, men ligestille Andelsselskaber med Aktieselskaber kan man ikke, der er en Forskel, som jeg ikke skal trætte det høje Ting med at komme ind paa, som gør, at de dog maa anses for væsensforskellige Virksomheder.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) sagde til mig, at jeg havde nævnt, at Sverige ikke var blevet generet af de Bestemmelser, han ankede over. Loven har eksisteret siden 1908, og jeg tror ikke, der er kommet Klage frem i Sverige over den Maade, hvorpaa Tilsynet er udøvet, og der synes mig derfor ikke nogen Grund til at ændre Bestemmelsen, naar den optages i en dansk Lov.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds spurgte, om det var rigtigt, at Nationalbanken først ved en Generalforsamling skal tiltræde en Lovbestemmelse, som ogsaa skulde ramme Nationalbanken. Jeg ved ikke, hvordan det ellers skulde gøres, naar det ikke skal være paa den Maade, hvorpaa det er gjort. Jeg synes nemlig, at det var fuldkommen umuligt at faa Nationalbanken til at tiltræde en Lovbestemmelse, inden den var blevet til Lov. Forholdet er akkurat det samme som det, der foregik, da vi for ikke lang Tid siden ændrede Nationalbankens Oktroj. Nationalbankens Oktroj er jo saaledes, at Nationalbanken som bekendt er fri for Stempelafgift i alle Tilfælde, hvor der ellers kan blive Tale om Stempelafgift. Hvis man nu skal paalægge Nationalbanken en saadan, maa det være med dens Indvilligelse. Det forekommer mig derfor nødvendigt at gaa den Vej; først maa Lovgivningsmagtens Faktorer blive enige, om de overhovedet vil indføre en Stempelafgift af ny Karakter, og derefter maa Nationalbanken, som jo er fritaget for Stempelafgift, og som kan modsætte sig en saadan, gaa ind paa eller ikke gaa ind paa at falde ind under den almindelige Regel. Jeg har naturligvis i Forvejen forhandlet med Nationalbankens Direktion, og denne har enstemmig tilsagt mig at ville anbefale Repræsentantskab og Generalforsamling at tiltræde, at Banken gaar ind under den almindelige Regel.

Et æret Medlem — det var vist det samme ærede Medlem — nævnede med Hensyn til Kontrollen, at Veksler ikke paa den Maade kontrolleres. Men som det alle-

rede flere Gange er nævnt i Folketinget, er Forholdet med Hensyn til Veksler et andet. En Veksler er et retslig Dokument, som man har den yderste Grund til at have i behørig Orden, medens man ikke kan nægte, at disse Opgørelser er private Dokumenter, som i de allerfleste Tilfælde vil unddrage sig enhver som helst retslig Forfølgelse. Derfor er det, man maa have strengere Regler om Tilsyn med Hensyn til disse end med Hensyn til Veksler, om hvilke man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at den paagældende Udsteder eller Acceptant nok vil sørge for at faa Stemplet i Orden.

Jeg skal da ikke komme nøjere ind paa de mange Anker og Indvendinger, der er gjorte mod Lovforslaget. Jeg skal indskrænke mig til, hvad jeg her har sagt, og henvise det øvrige til Forhandling i vedkommende Udvalg. Jeg vil jo meget ønske, som sagt, at man hurtigt kan naa til Enighed derom, og jeg skal strække mig saa vidt, jeg kan. Jeg kan kun sige, at jeg kan ikke strække mig videre, end jeg kan faa Folketinget med til, og jeg har nogen Frygt for efter Folketingets Vedtagelse, at det ikke vil være meget tilbøjeligt til store Indrømmelser med Hensyn til Ændringer af Lovforslaget.

Dalsgaard: Den højtærede Finansminister mente, at jeg ikke havde Ret i mine Udtalelser før, at Banker og Vekslerere ikke skal svare noget af den Afgift, der her er Tale om, thi naar de handler med sig selv indbyrdes for egen Regning og Ansvar, skulde de betale Afgift. Deri har Ministeren Ret; naar de optræder i dette Forhold som almindelige Privatmænd, skal de, som Lovforslaget er affattet — lad mig tilføje, at jeg tror, i hvert Fald i dette Øjeblik, at det er rigtigt affattet i denne Henseende —, ogsaa betale Stempelafgift, men det er dog vel kun en lille Del af den samlede Omsætning, der finder Sted paa denne Maade. Jeg er desuden tilbøjelig til at tro, at den Omsætning, der hidtil har fundet Sted imellem Vekslerere indbyrdes for egen Regning, i væsentlig Grad vil blive indskrænket ved de Bestemmelser, der her bliver vedtaget, men jeg erkender, at naar de handler med sig selv for egen Regning og for eget Ansvar, skal de ogsaa betale deres Stempelafgift. Men de skal jo føre deres Bøger, der skal altsaa finde Bogføring Sted to Steder, naar de handler med sig selv, og jeg tror derfor ikke, at der kan være megen Fare for, at Stempelafgiften ikke skal blive svaret i disse Tilfælde, og i alle de andre Tilfælde er Vekslererne og Bankerne jo ikke